

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כב' השופטת נאוה בן-אור

עת"מ 10-11-35281 מכללת אפיק השתלמויות - אזורית (1997) בע"מ נ' משרד התחבורה-
מדינת ישראל ואח'

העותרת: מכללת אפיק השתלמויות - אזורית (1997) בע"מ
על-ידי ב"כ עו"ד גלעד מרקמן ואח'

- נ ג ד -

המשיבים: 1. משרד התחבורה-מדינת ישראל
על-ידי פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

2. האוניברסיטה הפתוחה
על-ידי ב"כ עו"ד אדם פיש ואח'

המשיבים הפורמאליים: 3. רשת עמל 1 בע"מ
4. א.מ.י. אפיקי חינוך 90 בע"מ
5. ריאליטי פיתוח ארגוני והדרכה בע"מ

פסק דין (משלים)

1. משרד התחבורה (להלן: **המשיב**), פרסם מכרז לניהול והפעלת קורסי חובה, הניתנים לנהגים בהתאם להוראת תקנה 213 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 ובהתאם להוראות חלק ז' לאותן תקנות. כנגד התוצאות במכרז הוגשו מספר עתירות ורובן ככולן נדחו על ידי בפסק דין מיום 25.1.11. במסגרת הדיון שהתקיים ביום 20.1.11 הוסכם, כי טענה אחת של העותרת, שהופנתה כנגד עמידתו של מנהל הפרויקט מטעם משיבה 2 (להלן: **"הזוכה"**) בתנאי הסף הנוגע לתואר האקדמי הנדרש, תוחזר לבירור בוועדת המכרזים. הוסכם באותה החלטה כי העותרת תמציא את המסמכים הרלוונטיים לביסוס טענתה לפיה מנהל הפרויקט המוצע מטעמה של הזוכה אינו בעל תואר ממוסד מוכר להשכלה גבוהה. הטענה שהועלתה בעתירה הייתה, כי בעוד מנהל הפרויקט המוצע מציין בקורות חייו כי למד בין השנים 1995 עד 1997 באנגליה, באוניברסיטת "אנגליה-פוליטכניק" (להלן: **האוניברסיטה**), הרי שעיון בהמשך פירוט קורות חייו מעלה כי באותן שנים בדיוק עבד בארץ. מכאן הסיקה העותרת, כי נתונים אלה מעלים את החשד שאין המנהל המוצע בעל תואר ראשון, בניגוד לנטען על ידו. ב"כ העותרת אמר במהלך הדיון, כי בדעתו להגיש מסמכים רשמיים בעניין הנדון, שהוא עומד לקבל מאנגליה. יצוין כי ב"כ הזוכה הסכים, ואף ביקש את החזרת הדיון לוועדה בסוגיה זו, מתוך שסבר כי אין לחשד זה כל יסוד ומוטב כי הדברים יבדקו בוועדת המכרזים.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כב' השופטת נאוה בן-אור

עת"מ 10-11-35281 מכללת אפיק השתלמויות - אזורית (1997) בע"מ נ' משרד התחבורה-
מדינת ישראל ואח'

2. כפי שנראה להלן, עתה מתברר, כי אין העותרת כופרת בכך שמנהל הפרויקט מטעם הזוכה מחזיק בידיו תעודת בוגר אותנטית מטעם האוניברסיטה. טענתה היא, כי תעודה זו הושגה במרמה, וכי ההכרה שהכיר משרד החינוך באותה תעודה, לפני למעלה מעשור, מבוססת על מצג עובדתי כוזב. במילים אחרות, אין העותרת טוענת כי הזוכה כללה במסמכי המכרז תעודה מזויפת וכי מנהל הפרויקט מטעמה אינו בעל תואר בוגר, אלא מבקשת היא לכפור בתקפותו של האישור שנתן משרד החינוך לתואר האמור (אישור שנדרש בשל כך שהמדובר בתואר מאוניברסיטה זרה).

3. לקראת הדיון המיוחדש בוועדת המכרזים, הגישה העותרת מסמך טענות בו נטען כי מנהל הפרויקט מטעם הזוכה השיג את התואר בעבור בצע כסף, כי שהה לכל היותר באותה אוניברסיטה ממנה קיבל את התואר פרק זמן של שלושה שבועות, וכי בדרך זו, שכונתה על ידי העותרת "קומבינה" קיבל את התואר. לא למותר יהיה להביא ציטוט מטענותיה של העותרת בפני וועדת המכרזים על מנת שניתן יהיה להתרשם מעוצמת הטענה אל מול טיב הראיות שהוצגו על מנת לבססה. וכך אומרת העותרת: "מאחר שמרשתי יודעת כי מר ברקוביץ רימה את הוועדה במוסרו נתון זה, עליו התבססה הוועדה בתום לב...". (סעיף 3 לכתב הטענות). "מבירור מרשתי עולה חשד כי מר ברקוביץ במסגרת הליך חונאה, שילם לאוניברסיטת אנגליה פוליטכניק באמצעות מתווך ישראלי, סכום כסף גבוה מאוד וכנגד תשלום זה סוכם כי יגיע לאנגליה למספר שבועות ויקבל תעודה כאילו למד תואר ראשון במקום. ברור כי בנסיבות אלה אישור מהאוניברסיטה האנגלית אינו יכול להזים את החשד האמור" (סעיף 9 לכתב הטענות).

4. טענותיה של העותרת מבוססות על כך שבשנים בהן למד מנהל הפרויקט, כפי שפרט בקורות חייו, לא ניתן היה ללמוד באותה אוניברסיטה בדרך של "למידה מרחוק" כפי שנטען על ידו בתגובה לעתירה, ומשכך טענה זו טענה כוזבת היא והמסקנה היא שהתעודה הושגה באמצעי רמייה. מהלך טיעונה של העותרת הוא כדלהלן:

בקורות חייו כותב מנהל הפרויקט מטעם הזוכה: "1995 - 1997 תואר BA מאוניברסיטת אנגליה פוליטכניק (לימודים באנגליה)". בנוסף עולה מקורות החיים כי בזמן הרלוונטי ללימודים עבד המנהל כמנהל שלוחת המכללה למינהל פתח-תקוה (בין השנים 1993 - 1997).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כב' השופטת נאוה בן-אור

עת"מ 10-11-35281 מכללת אפיק השתלמויות - אזורית (1997) בע"מ נ' משרד התחבורה-
מדינת ישראל ואח'

רוצה לומר, המסקנה המתחייבת, כי בעת שלטענתו למד באנגליה עבד למעשה בארץ ולפיכך אין יסוד לטענה כי הוא בעל תואר מן האוניברסיטה האמורה.

בנוסף נטען, כי ממסמכים רשמיים של האוניברסיטה עולה כי מתחייבים לימודים פרונטאליים המשתרעים על פני פרק זמן של 675 שעות, היינו בכיתה מול מרצה. משמעות הדבר, שהיה על המנהל לשהות תקופה של 3 סמסטרים באנגליה. לנוכח קורות חייו אין ספק כי המנהל לא שהה פרק זמן כזה מחוץ לישראל. כמו כן הציגה העותרת מסמכים המלמדים, לטענתה, כי בתקופה הרלוונטית לא היה מסלול של למידה מרחוק באותה אוניברסיטה ולפיכך אין אמת בטענת הזוכה לפיה למד המנהל בדרך של למידה מרחוק.

בפנייתה לוועדה נשענה העותרת, בין היתר, על ציטוטים מחוברות אשר הורדו מאתרי אינטרנט שונים וכן על תכתובת דוא"ל עם נציגת האוניברסיטה, ממנה ביקשה העותרת להסיק, כי בדיקה שערכה אותה נציגה מעלה כי בתקופה הרלוונטית לא התקיימה תכנית למידה מרחוק באוניברסיטה.

5. הזוכה הגישה תגובה מטעמה וטענה כי המנהל השיג את תוארו כחוק באמצעות "למידה מרחוק" אשר כללה פרק זמן קצר של לימוד מרוכז באנגליה וכתיבת עבודות. לתגובתה צירפה הזוכה מסמכים מטעם האוניברסיטה, המעידים כי השיטה פעלה כבר בשנת 1995. כמו כן צירפה מסמך מטעם משרד החינוך המכיר בשיטת הלימוד מרחוק באותה אוניברסיטה בזמנים הרלוונטיים. לטענתה, גרסה זו הוצגה באופן עקבי בפני וועדת המכרזים כל העת, וזאת בניגוד לטענת העותרת לפיה שינתה הזוכה את טעמה מפעם לפעם.

6. ביום 7.2.11 התקיימה ישיבה של וועדת המכרזים לשם דיון בטענות העותרת. טענותיה נדחו במלואן ולפיכך התחדש הדיון בפניי על יסוד כתבי טענות משלימים.

7. כפי שנראה להלן, עיון במסמכים עליהם נשענת העותרת מלמד, כי אין בהם כדי לבסס תחילתו של חשד לפיו תוארו של המנהל מטעם הזוכה הושג במרמה, על ידי "תשלום סכום גבוה באמצעות מתווך ישראלי", כפי שטענה העותרת. למעשה המעיין בטענותיה של העותרת בפני הוועדה ובפניי לומד, כי גם היא אינה סבורה שהצליחה להוכיח את הנטען, אלא שלשיטתה, לנוכח המסמכים המפורטים לעיל, היה על וועדת המכרזים לפתוח בחקירה שתברר את העומד מאחורי התעודה. העותרת אף הגדילה לעשות וטרחה ופירטה בפני

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופטת נאוה בן-אור**

**עת"מ 10-11-35281 מכללת אפיק השתלמויות - אזורית (1997) בע"מ נ' משרד התחבורה-
מדינת ישראל ואח'**

הוועדה מהם מהלכי החקירה הנדרשים. כך, למשל, הציעה העותרת לוועדה כי זו תדרוש מן המנהל אישור משרד הפנים לגבי תקופות שהייתו מחוץ לישראל ובאנגליה בשנים הרלוונטיות, כי תברר האם היה מסלול של למידה מרחוק לתואר בחינוך באותה אוניברסיטה בשנים הרלוונטיות, ואם כן, האם למד המנהל במסגרת זו באותן שנים, והאם משרד החינוך היה מכיר בלימודים אלה כתואר אקדמי. עוד הציעה העותרת לוועדה כי זו תפנה למועצה להשכלה גבוהה באנגליה ותברר האם הכירה במסלול של למידה מרחוק באותה אוניברסיטה לשם קבלת תואר בחינוך. כך גם הציעה העותרת שהוועדה תבקש מן המנהל את גיליון הציונים עבור כל אחת משנות הלימודים, קבלה על תשלום שכר לימוד (משנת 1995), מסמך הבקשה להירשם לאותה אוניברסיטה, ופירוט הקורסים שלמד באותן שנים. הצעה נוספת הציעה העותרת ולפיה תפנה הוועדה למשרד החינוך בישראל ותברר מה הצהיר המנהל עת ביקש הכרה בתוארו, האם הצהיר כי למד באנגליה או כי למד בשיטת למידה מרחוק בישראל וכן תברר מה היה משרד החינוך בודק על מנת לאשר או לדחות בקשה להכרה בתואר שנלמד באוניברסיטה אנגלית בשיטת למידה מרחוק.

8. מסיכום הדיון בוועדת המכרזים מיום 7.2.11 (נספח ג' לטיעון המשלים מטעם המשיב) עולה, כי עיון במכלול המסמכים שהציגה העותרת הביא את הוועדה למסקנה כי לא מצאה בהם ולו ראשית ראיה ביחס למרמה הנטענת. הוועדה קובעת, כי למעשה מבקשת העותרת לערער על תקפותו של האישור שניתן למנהל הפרויקט המוצע על ידי המחלקה להערכת תארים מחו"ל במשרד החינוך, וטענותיה בדבר אותה מרמה נשענות על מסמכים מהם מבקשת היא ללמוד כי בשנים הרלוונטיות לא פעל באוניברסיטה מסלול מאושר ללמידה מרחוק לתואר בחינוך. מעבר לכך שהוועדה סברה כי אין זה מתפקידה להחליף את שיקול דעתה בשיקול דעתו של הגורם המקצועי במשרד החינוך לעניין הערכת תארים מחו"ל, וודאי לא כאשר מדובר באישור, שניתן לאחר השלמת הליך בירור מנהלי שקדם לנתינתו, לפני למעלה מ-12 שנים, הרי שלמעלה מן הנדרש התייחסה הוועדה למסמכים גופם. ממצאיה של הוועדה הם כי בכל הנוגע לאותם מסמכים אשר הוצגו על ידי העותרת כהחלטות של המועצה הבריטית להשכלה גבוהה מן השנים 1994 - 1995, אלה אינם נחזים על פניהם להיות החלטות רשמיות, אלא דוחות ביקורת. ועדת המכרזים הוסיפה בהקשר זה, כי ב"כ העותרת עצמו לא התייחס למסמכים אלה כאילו ניתן להסיק מהם את המסקנות החותכות שהוא מבקש להסיק בעניין. אשר לאותם מסמכים מהם ביקש ב"כ העותרת ללמוד שבאותן שנים לא ניתן היה ללמוד בשיטת למידה מרחוק באוניברסיטה האמורה, הרי שמדובר בהעתיקים צילומיים מספרים שנושאם האוניברסיטאות בעולם. אכן, הפניות אלה

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופטת נאווה בן-אור**

**עת"מ 10-11-35281 מכללת אפיק השתלמויות - אזורית (1997) בע"מ נ' משרד התחבורה-
מדינת ישראל ואח'**

אינן כוללות לכאורה התייחסות לאפשרות ללמידה מרחוק באוניברסיטת אנגליה פוליטכניק. אולם, הוועדה קובעת כי העדר התייחסות אינו יכול להיחשב ממצא קונקלוסיבי, המפריך את אישור הגורם המקצועי לעניין הערכת תארים אקדמיים מחו"ל. העותרת הציגה, בנוסף, מסמך המכיל התכתבויות דוא"ל של נציגה מטעמה עם גב' ניקי אליס, המוצגת כראש התכנית ללמידה מרחוק באותה אוניברסיטה. מן ההתכתבויות ביקשה העותרת ללמוד, כי בשנים הרלבנטיות לא היה לאוניברסיטה אישור למידה מרחוק. אלא שמן התכתובת עולה כי הגב' אליס הנ"ל לא עבדה באוניברסיטה במועדים הרלוונטיים וכי לדבריה שלה אין היא הגורם המוסמך באוניברסיטה להשיב על השאלות שנשאלו בעניין על ידי נציגת העותרת. גב' אליס הוסיפה כי גם המידע החלקי שמסרה מבוסס על בירור לא רשמי. הוועדה הגיעה למסקנה כי בירור זה משקלו מוטל בספק בנסיבות האמורות ואין בו כדי להוכיח את טענותיה של העותרת. בהקשר זה הוסיפה הוועדה, כי התנהלותה של העותרת בכל הנוגע לתכתובת הדוא"ל הנ"ל, הייתה חסרת תום לב. מתברר, כי הפניה לנציגת האוניברסיטה נעשתה תוך הצגת מצג שווא בדבר תכלית הפניה והסתרת העילה האמיתית לה. יתרה מזאת, ב"כ העותרת צירף תחילה נוסח "מקוצר" של אותה תכתובת ממנו הושמטה הפניה הראשונית לגב' אליס וזאת במטרה להעלים מן הוועדה את האופן בו השיגה את המידע האמור.

לנוכח כל אלה, הגיעה הוועדה למסקנה כי "דרישתה האמיתית של העותרת מוועדת המכרזים היא לקיים חקירה סבוכה, בין לאומית, של טענת מרמה לכאורה, שבה מעורבים הן מנהל הפרויקט מטעם האוניברסיטה הפתוחה והן האוניברסיטה בה למד. חקירות ממין זה, מצויות בסמכות רשויות אכיפת החוק המוסמכות, וודאי שאינן בתחום סמכותה של וועדת המכרזים".

מנגד הגיעה ועדת המכרזים למסקנה כי תשובותיה של הזוכה על הנספחים שצורפו לה יש בהם כדי לספק הסבר מניח את הדעת באשר לאותה תמיהה לכאורה העולה מקורות חייו של המנהל המוצע מטעמה, היינו העובדה שעבד בישראל במקביל ללימודיו לתואר ראשון במתכונת של לימודים מרחוק. ועדת המכרזים ייחסה חשיבות לפסק דינו של בית הדין האזורי לעבודה בתע"א 3047-3067-07 סמואלוב ואח' נ' משרד החינוך, הגף להערכת תארים ודיפלומות מחו"ל, בו נקבע כממצא עובדתי כי "אחד מאותם מוסדות זרים שזכה להכרתה של וועדת השקילות עד שנת 2000 חיתה אוניברסיטת הפוליטכניק, וועדת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כב' השופטת נאוה בן-אור

עת"מ 10-11-35281 מכללת אפיק השתלמויות - אזורית (1997) בע"מ נ' משרד התחבורה-
מדינת ישראל ואח'

השקילות אפשרה לבוגריה לקבל תואר אקדמי בדרך של למידה מרחוק אשר זיכה בהטבות השונות" (סעיף 3 בפסק הדין).

מאחר שוועדת המכרזים מצאה כי לא הונחה לפניו כל ראיה לחשד כי מנהל הפרויקט מטעם הזוכה קנה את תוארו בכסף, הגיעה למסקנה כי אין כל הצדקה שתיבחן את תיקו האישי של המנהל במשרד החינוך ולפיכך גם לא מצאה הצדקה לדרוש ממנו להסכים לויתור על סודיות על מנת שתוכל לעיין באותו תיק.

מסקנתה הסופית של הוועדה הייתה, כי לא עלה בידי העותרת להפריך את חזקת התקינות בכל הנוגע לאישור התואר של מנהל הפרויקט מטעם הזוכה ולפיכך אין מקום לעריכת בירור נוסף מעבר לחומר שהוצג בפניה.

9. לא מצאתי עילה להתערב במסקנת הוועדה. כאמור, ב"כ העותרת אינו חולק כי התעודה מטעם האוניברסיטה משנת 1997, המעידה על זכותו של מנהל הפרויקט לתואר בוגר בחינוך, הינה תעודה אותנטית. בנוסף לאותה תעודה הציגה הזוכה מסמך רשמי מטעמה של אוניברסיטת "אנגליה רסקין", אשר באה בנעליה של האוניברסיטה בה למד המנהל, נושא תאריך 10.1.11. מסמך זה חתום בידי נציגה רשמית של האוניברסיטה והוא מודיע לכל המעוניין כי מר ברקוביץ (המנהל המוצע מטעם הזוכה), קיבל תואר ראשון בחינוך מן האוניברסיטה בשנת 1997, לאחר שסיים את התכנית המאושרת. עוד מודיע המסמך כי מר ברקוביץ למד בין ספטמבר 1995 ליולי 1997 בקמפוס של האוניברסיטה, אולם לנוכח עבור הזמן לא ניתן למצוא את גיליון הציונים שלו. המסמך ממשיך ומעיד על עצמו כי יש לראותו כאישור רשמי לתואר וללימודים שלמד מר ברקוביץ באוניברסיטה. לטענת העותרת מסמך זה (שצורף כנספח 3 להשלמת הטענות מטעם הזוכה) הינו מסמך שקרי. עלי להודות כי התקשיתי להבין מניין לב"כ העותרת התעוזה לטעון טענה זו, שמשמעותה כי לא רק מנהל הפרויקט מטעם הזוכה נגוע במעשי מרמה אלא נמצאו לו שותפים באוניברסיטה באנגליה, המוכנים לספק עבורו היום מסמכים מפוברקים. לא זו אף זו: שותפים אלה מוכנים לשתף פעולה על מנת להסוות מעשי מרמה שבוצעו, על פי הנטען, על ידי אחרים, לפני למעלה מעשור, ואשר הם עצמם לא היו מעורבים בהם. לשאלתי מדוע, להבנתו, ישתף פקיד רשמי מטעם האוניברסיטה פעולה עם מר ברקוביץ, במעשה שהוא על פי המשתמע מעשה פלילי, השיב ב"כ העותרת, כי ניתן להניח שהאוניברסיטה חוששת מחשיפת התנהלות לא ראויה, בשנים הרלוונטיות, בפני המועצה להשכלה גבוהה הבריטית אליה היא

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כב' השופטת נאוה בן-אור

עת"מ 10-11-35281 מכללת אפיק השתלמויות - אזורית (1997) בע"מ נ' משרד התחבורה-
מדינת ישראל ואח'

כפופה. לו הייתה נכתבת האמת במסמך האמור, כך לטענת ב"כ העותרת, הייתה המועצה להשכלה גבוהה הבריטית לומדת כי האוניברסיטה העניקה תארים בשיטת למידה מרחוק על אף שבמועד הרלוונטי לא היה לה אישור לכך. טענה זו היא כה מרחיקת לכת, שלא לומר חסרת שחר, עד שדומה כי כל בר דעת יבין שאין כל חובה על וועדת המכרזים לנסות ולבררה כפי שהציע ב"כ העותרת.

10. והנה, ממסמכים שונים שצורפו לטיעון המשלים מטעם הזוכה עולה באופן חד משמעי כי האוניברסיטה הורשתה לקיים תכנית של לימודים מרחוק. כך למשל בנספח 7 משנת 2002 כותבת האחראית על קשרי חוץ של האוניברסיטה לגורם המוסמך במשרד החינוך בישראל כי תכנית הלימודים לתואר בוגר בחינוך מתקיימת בקמפוס Chelmsford, ובהמשך אותו מסמך קובעת כותבת המכתב כי התקשורת בין הסטודנטים לבין המרצים תעשה בין בדוא"ל ובין בדואר. רוצה לומר, הלימודים אכן נערכים באותו קמפוס אולם בדרך של למידה מרחוק. כך גם במסמך משנת 1998 כותבת מרכזת הערכת תארים אקדמיים מחו"ל במשרד החינוך הישראלי כי האוניברסיטה הנדונה קיבלה אישור לקיים לימודים בשיטת הלמידה מרחוק. וכאמור לעיל בית הדין האזורי בחיפה קבע באופן חד משמעי כי אחד מאותם מוסדות זרים שזכה להכרה של וועדת השקילות עד לשנת 2000, הייתה אותה אוניברסיטה, וכי וועדת השקילות אפשרה לבוגריה לקבל תואר אקדמי בדרך של למידה מרחוק. בנסיבות אלה, אין כל סיבה לפקפק בכך שגם בשנים הרלבנטיות היה בידי האוניברסיטה אישור למידה רחוק, שמשך החינוך בישראל הכיר בו. בהקשר זה, עיינתי במסמכים שקיבלה העותרת מן המועצה הבריטית להשכלה גבוהה. לא מצאתי בהם יסוד לטענה לפיה בשנים הרלבנטיות לא היה בידי האוניברסיטה אישור למידה מרחוק. ראשית עולה ממסמכים אלה, כי המדובר בדו"חות של ועדת ניטור מטעם המועצה להשכלה גבוהה, ואין הם מהווים אישור רשמי לדבר כלשהו. שנית, נספח 8 לטיעון המשלים מטעם העותרת, אינו מתייחס כלל, להבנתי, לסוגיית הלמידה מרחוק. ואילו נספח 9, משנת 1995, דווקא יוצא מנקודת הנחה לפיה קיימת באוניברסיטה למידה מרחוק, אולם חברי ועדת הניטור מטעם המועצה הבריטית להשכלה גבוהה מעירים עליה הערות, וקובעים כי יש לשפר את התכנית.

11. הזוכה הבהירה בוועדת המכרזים, והדברים אף מגובים במסמכים, כי העובדה שצוינה לפיה הלימודים מתקיימים באנגליה באה להבחין בין שיטת הלימוד באוניברסיטה בה למד המנהל המוצע מטעמה, היינו שיטה של למידה מרחוק, כאשר הקמפוס האחראי ללימודים נמצא באנגליה, לבין אוניברסיטאות זרות אחרות אשר הקימו שלוחות בישראל.

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופטת נאוה בן-אור**

**עת"מ 10-11-35281 מכללת אפיק השתלמויות - אזורית (1997) בע"מ נ' משרד התחבורה -
מדינת ישראל ואח'**

הקמת שלוחה בישראל של מוסד להשכלה גבוהה בחו"ל מצריכה אישור של המועצה להשכלה גבוהה ובהעדרו של אישור כזה, אין המוסד הזר רשאי ללמד כאן. לפיכך קיימת חשיבות להבהיר שהלימודים נערכו במוסד האם ולא בארץ באמצעות שלוחה.

12. לכך יש להוסיף, כי לא מצאתי במסמכים שהציגה העותרת כל ראייה לכך שאותן שעות לימוד נדרשות לשם השלמות תואר ראשון באוניברסיטה מחייבות נוכחות פיזית להבדיל מלמידה מרחוק. כך גם לא מצאתי ממש בטענה לפיה ציין המנהל מטעם הזוכה בקורות חייו את עובדת לימודיו באנגליה כדי להסתיר מוועדת המכרזים את העובדה שלמד בשיטת למידה מרחוק על אף שזו לא הייתה מאושרת אותה עת. מעבר לכך שוועדת המכרזים כלל לא אמורה הייתה להתעניין באיזו שיטה למד המנהל, הרי שבחמש ציין במפורש כי עבד בישראל באותן שנים. המסקנה היא, כי ההערה שהוסיף לפיה המדובר בלימודים באנגליה נועדה להבהיר כי לא למד בשלוחה ישראלית של מוסד זר, כפי שהסביר ב"כ הזוכה.

13. משבאנו עד הלום, נקל להתרשם מן הפער הקיצוני שבין טענות המרמה של העותרת - אשר אף ידעה לקבוע ללא היסוס, כי מנהל הפרויקט שלשל כסף באמצעות מתווך ישראלי לידי גורם כל שהוא באוניברסיטה באנגליה על מנת לקבל לידי תעודה שאין מאחוריה דבר - לבין המסמכים שהציגה לשם ביסוס טענה חמורה זו. נראה כי עד שאדם מרשה לעצמו להטיח האשמות מעין אלה ברעהו, מוטב כי יהיו בידיו ראיות, ולו תחילתן של ראיות, לכך.

14. בצדק סברה אפוא וועדת המכרזים כי אין בפניה כל תשתית ראייתית אשר תצדיק בדיקה נוספת ולפיכך גם לא ביקשה לעיין בתיקו האישי של מנהל הפרויקט במשרד החינוך. בפני הוועדה הוצגה תעודת בוגר מטעם האוניברסיטה, הוצג אישור של הכרה בתואר על ידי משרד החינוך ובעקבות פנייתו של ב"כ העותרת הוצג אישור רשמי של רשויות האוניברסיטה באנגליה כי המנהל אכן למד בה בשנים הרלוונטיות, עמד בחובותיו וקיבל תואר כדן. די בכך כדי להניח דעתה של וועדת מכרזים סבירה. אין זה מתפקידה לנהל חקירות בארץ ובחוץ לארץ אך משום שב"כ העותרת סבור כי האישור שניתן למנהל הפרויקט על ידי משרד החינוך לפני למעלה מעשור שנים, הושג על יסוד טענות כוזבות. ככל שברצונו לגרום לגורם המוסמך, קרי משרד החינוך, לשוב ולבחון את ההצדקה למתן האישור, חופשי ב"כ העותרת לעשות כן, אולם אין בכך כדי לעכב את ועדת המכרזים, אשר הונחו לגד ענייה מסמכים מספקים להוכחת התואר ולא הופרכה חזקת תקינותם.

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופטת נאוה בן-אור**

**עת"מ 10-11-35281 מכללת אפיק השתלמויות - אזורית (1997) בע"מ נ' משרד התחבורה-
מדינת ישראל ואח'**

מטעם זה גם לא ראיתי הצדקה להיעתר לבקשה למתן פרטים נוספים שביקש ב"כ העותרת. הזוכה מעולם לא כפרה בכך שהתואר שהשיג המנהל מטעמה נרכש בדרך של למידה מרחוק. לפיכך הצגת פרטי הכניסה והיציאה של המנהל מן הארץ בשנים הרלוונטיות לא תעלה או תוריד שהרי שני הצדדים מסכימים כי המנהל שהה פרק זמן קצר באנגליה לשם עמידה במטלות שחיבו נוכחות פיזית במקום. מסקנתי היא, כי ועדת המכרזים חייבת הייתה, על יסוד הנתונים שהוצגו בפניה, לקבוע כי מנהל הפרויקט מטעם הזוכה עמד בתנאי הסף וכי אין זה מתפקידה להרהר אחר האישור שניתן לו על ידי הגורם המוסמך במשרד החינוך. ממילא אין זה תפקידה לנהל חקירות שיחתרו תחת אישור רשמי של גורם מוסמך של מדינת ישראל. ממילא לא יורה בית המשפט על ניהול חקירה כזו על ידי ועדת המכרזים.

15. גם את הטענה לפיה תעודת ההוראה שיש למנהל מלימודיו בארץ אינה בבחינת "תואר נוסף", משום שזו הוכרה על ידי האוניברסיטה כחלק מנקודות הזיכוי שקיבל לצורך השלמת לימודיו לקראת תואר בוגר, אין בידי לקבל. אין ספק כי מן הבחינה הפורמאלית לרשות המנהל שתי תעודות: תואר בוגר בחינוך מטעם האוניברסיטה ותעודת הוראה מטעם מוסד מתאים בישראל. המדובר בתעודות שונות, המעידות על השכלה שנרכשה בשני מוסדות שונים ולתכליות שונות. פשיטא שתכניות אקדמיות כאלה ואחרות מזכות את הלומדים בהן בנקודות בשל לימודים קודמים בתכנית אחרת, ועדיין אין התואר המאוחר "בולע" את התואר שקדם לו, והמדובר בתארים מצטברים.

16. תיארתי לעיל מקצת התנהלותה החריגה של העותרת אשר היה בה משום הכפשה חסרת יסוד תוך ייחוס מעשים פליליים חמורים ללא כל ראיה לכך. עמדתי, כפי שעמדה ועדת המכרזים, על כך שהעותרת נקטה צעדים שתום הלב מהם והלאה, על מנת להשיג מידע לביסוס טענותיה, תוך הטעיית הגורם אליו פנתה, ומתוך ניסיון להעלים התנהלות זו מן הצדדים האחרים לעתירה. התנהלות זו מחייבת, בצד דחיית העתירה לגופה, השתת הוצאות לדוגמא על מנת שיהיה בכך כדי לבטא את הסתייגותו של בית המשפט מהתנהלות מעין זו. בנוסף, עם הגשת העתירה, שהוגשה תחילה לבית המשפט לעניינים מנהליים מחוז מרכז, זכתה העותרת בצו ביניים על פי החלטת בית המשפט האמור, אשר מנע את מימוש החלטתה של ועדת המכרזים בדבר הזוכים במכרז. צו זה גרם לכך שהחל ממועד הוצאתו ועד היום אין מתקיימים קורסים לנהיגה מונעת כמתחייב על פי התקנות ואין צריך לשער את גודל הנזק שנגרם עקב כך. גם שיקול זה יבוא לידי ביטוי בהוצאות שיושתו על העותרת.

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופטת נאווה בן-אור**

עת"מ 10-11-35281 מכללת אפיק השתלמויות - אזורית (1997) בע"מ נ' משרד התחבורה-
מדינת ישראל ואח'

סוף דבר, העתירה נדחית.

העותרת תשלם הוצאות ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 100,000 ₪ לכל אחד משני המשיבים
בעתירה זו. סכום הערבות שהופקד יועבר בחלקים שווים למשיבים.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ' אדר א' תשע"א, 24 פברואר 2011, בהעדר הצדדים.

נאווה בן אור

נאווה בן אור, שופטת תימה